

Nro. 34.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indult Bétsből, Péntek Aprilis 28-dik napján,
1809-ik esztendőben.

B é c s .

Az Ensen fellyül lévő Aüstriai derék lakosok (ezt olvassuk az Udvari Ujságban) a' hol a' Cs. K. seregeknek és a' Landwéhrnek nagy massájok ösz-fegyülekezett vala, igen szép és nyilvánvaló bizonyosságát muttatták, a' több Aüstriai Császári Státusokkal vételkedőleg, a' buzgó és semmi áldozattételtől, semmi magoktól való megvonástól nem irtódzó hazafiuságnak. Generalissimus Károly ő Császári Fő Hertzegsége, megesmervén azt, hogy mely fontos következései lettek ezen hazafiu jó gondólkodásnak, következendő szép levelet küldött azért azon tartómány kormányfzékének Vice-Elölölőjéhez, Báró Hackelberg Urhoz: —

„Braunau, April. 10-dikén, 1809. Kedves Hackelberg Báró Ur! Kötelességemnek lenni érzem, hogy minekelőtte a' réám bízott armáival a' Monarchia határaiból kilépek, az Urhoz és az Ensen fellyúl lévő tartomány jó hazafiságú lakosaihoz, leg buzgóbb köszönetemet tegyem. Nagyok valának azon terhek, melyeket ezen tartománynak illy számos armádia általmenetele alatt hordozni kellett: de a' lakosoknak nemes lelküése ezen mapokban nem érzett egyebet, hanem csak azt, hogy ezek a' seregek csak a' Monarchia lételiért, boldogságáért, és disszöfségiért való tsatázásra állottak ki. A' katonát úgy nézték mindenek, mint az Austriai Nagy Familia tagjait, 's ahozképpest bántak velük. Minden rendű lakosok vetélkedő készséggel 's ditső buzgósággal láttakhozzájok és segítették őket. Ö Felsége atyai örvendezéssel fogadta alattvalóitól a' ízeretnek ezen uj bizonyosságát. Az armádia háladatossággal fog mindenkör, kiváltképpen pedig az ütközet napján megemlékezni arra, hogy hazájafai ilyen atyafiságosan viselték magokat erántok. Kérem az Urat, hogy azon tartománynak, mely a' maga Kormányozója' hazafiui nemes érzékenységének illy egész részese, szíves köszönetemet nyilatkoztassa ki. —“

„Fő Hertzeg Károly.

Méltóságos Cs. Kir. Kamarás és Kapitány Ronseccoi Gr. Braidá Lajos Urat, a' ki mag a' bal lábágyúval el nem lövetett, a' Mak Vasas Regimentjében igen ditséretesen szolgált: mind Össeinek érdemeiért, kik közzül egyik Buda alatt hasonlóképpen a' lábát 's életétis el vesztette; mind a' maga hűséges és háfznos szolgálatira nézve, Felséges Urunk, a' Magyar Hazafiak vagy Indigenák közzé bevenni méltóztatott.

A' mostani hadakozásnak kezdetében méltó megjegyezni a' következő környüállást: — Már. tzuus 11 dikén a' 23. dik Frantzia Vadász Regiment Basilea városának kapuja előtt megállapodván, az általmehetés eránt való parantsolatra várakozott. Az Elöljárók eleibe terjefztették a' Frantzia tiztnek, hogy ezen általmenetel által megsértödne Helvétziának neutralitássa. A' Frantzia tizt így felelt: Már a' Kurir még a' hónap 5. dikén eliadult Parisból a' Helvétziai Landammanhoz, melyre nézve az általmenetel megengedtetése eránt való parantsolatnak tsalhatatlannúl megkell érkezni; ide járul, hogy Frantzia ország még senkivel hadakozás állapotjában nem lévén, ennek Helvétziára nézve semmi következései nem lehetnének; ofztán, mint-hogy mostanában Hünningen körül semmi hajós hídak nem találtatnának, ő kéntelennek is látja lenni magát arra, hogy a' Basiliai hídnak hasznát vegye, etc. etc.

Magyar Ország.

Ungvár, Aprilis 12 dikén. — Örök emlékezetet érdemlő napjaink valának mi nékünk e' folyó hónapnak 3-ikától fogva, egész 8-kaig, a' midőn tudni ilik fzeréntséje vala egész Megyénknek Károly Ambrus Királyi Fő Hertzegét, Országunk Primási kebelében többszöri alkalmatossággal tizteln.

Husvét másod napján, az az, e' hónapnak 3-ikán reggel indult el Fő Hertzegsége Kassáról, és ugyan azon nap estvéli 7 órakor ide érkezett Ungvárra, s itten lakozó Munkátsi Püspöknél Nagy Méltóságú Batsinai Batsinszky András Ur Ő Excellentiajánál meg halt; hanem más nap ismét, elútozott ő Fő Hertzegsége Bereg Vármegyébe, nevezet fzerént Bereg-

fzfzfba, holott 5 ikben Köz Gyűlést tartván, és Kö-
 vetségi dolgait elvégezvén 6-ikban estvéli 5 óra
 tájban ámbár rossz idő, és út vala, ismét ide érke-
 zett Ungvárra, a' hol Püspök ő Excellentiájától,
 's ide gyülekezett Megyénk Karjaitól 's Redjeitől
 minden kitelhető tisztelettel harangok zugásaik, és
 ágyúknak durogások közben fogadtatott. Másnap,
 úgy mint 7 ikben reggeli 8 órakor Misét mondott,
 10 órakor pedig a' gyűlésben meg jelent, a' hol
 egy fontos Oratioval kezdette. el előülését ő Ki-
 rályi Fő Hertzegsége, mellyre Fő Tisztelendő Kutka
 János Generalis Vicarius, és Bihari Apát Úr velős
 Deáksággal felelt. Az után a' Királyi petsétes levél
 olvastatott el, mellyre ezen Ns. Megyénk szoros
 határaihoz, és terméketlen földjéhez képest 75 Lo-
 vas Katonákat, Lóval, és egész öltözettel egyetem-
 ben maga költségén el készíteni, nem külömben
 4000 Posonyi mérő gabonát a' jövő termésből a'
 törvényes felkélesen felül ajánlott, 's ugyan olly
 móddal, hogy a' szegényebb sorsuak ezen adomány-
 ból kivétessenek. Az után a' szegényebb sorsú
 Insurgenseknek tartásokról méltóztatott gondoskod-
 ni ő Fő Hertzegsége, hogy azon időkben, midőn
 gyakorlás végett öszve seregelnék, élelmekre
 szolgáló ajánlások tétessenek, mellyre nézve kevés
 idő alatt szép summa pénzbeli ajánlások tétettek,
 mellyeket maga ő Fő Hertzegsége 600 forintokkal
 meg tetézni méltóztatott. Végtére igen szép, és
 úgy szólván, barátságos beszéddel fejezte be ő K.
 Fő Hertzegsége ezen nagy meg elegendésére végző-
 dött gyűlést.

Ebéd után, mellyet Püspök ő Excellentiáj
 készítettett, Audienciákat méltóztatott adni ezen
 valóban Nagy Vendégünk, mellyekben nem tsak *

ide való Gymnasiumbéli Director, és Professorok, hanem a' gyenge tanulók közzül is néhányan, kik rész szerént Magyarúl, rész szerént Deakúl peroráltak, és kiket igen nyájos leerefzkedéssel fogadott ő Fő Hertzegsége, részt vettek.

Másnap, úgy mint e' hónap' 8-kán réggeli 6 órakor Zemplén Vármegyébe, Sátor. Alya. Ujhelybe utózott el ő Királyi Fő Hertzegsége, nyájas leerefzkedésének és el' rogattatásig, tsudált böltteségének örökös emlékezetét hagyván sziveinkben.

Késérői ezen drága Vendégnek, L. Báró Révay Pál Turótzsi Fő Ispány ő Excellentiája, ifiu Gróf Majlath ő Nagysága, Fő Tisztelendő Mertzel András Kanonok és Secretarius Ur.

Mind a' három éjeleken, mellyeken ő Királyi Fő Hertzegsége itten hált, az egész város kivolt világositatva, leg szebben tündöklöttek Püspök ő Excellentiája temploma, a' Vám, a' Királyi Gymnasium, az Ung vezén lévő hofzszú híd mind két szertartású Catholicusok, Görögök, Reformatusok Parochialis házaik, templomaik és tornyaik, és a' sidók zsinagogájok.

Valahányszor ő Királyi Fő Hertzegsége ide jött, vagy innét elment, mind annyifszor a' tanuló Ifuság, az Előjárókkal együtt a' Gymnasium előtt sorban állott.

Eger bül, Marzius 23. án. Folvó holnap 21. én Balassa Gyarmatrúl, mint egy estvéli 7 óra tájban érkezett meg hozzánk is ide Érsek Eger várossába Eő Királyi Fő Hertzegsége, Országunk Primássa, akit minek utánna Gyöngyösön Almásy Pál Ur Eő Excellentiája, dél ebédre, ugyan azon nap, gazdagon meg vendéglett volna, Megyénken keresztül, rész szerint az említett Gyöngyösi, rész szerint

pedig a' fzfomszéd Helységekbeli birtokos számos Nemes Urak, egyenlően felöltözve öfzve seregelvén, lóháton, a' kotsi két oldala mellett, szép rendben kísérték Eö Hertzegségét szinte Keretsend Helységéig, ahol ismét Tsoma Zsigmond, ezen T. Vármegyék második Aljegyzője, Halasy Ferentz becsületből lévő Aljegyző, Borsik György Biztos; öregebb Végessy Josef Ügyész, Fölkusházy Josef, Kissebb Végessy Josef, Kalmár Istvány, Hites Irok, Borsik András, Elek Josef, Nagy György, Elek Mihály, Miklosy Pál, Erdélyi Imre, Zábrátzky Josef, Végessy Miklos, Hangay János, Gáll János, Simony, éa több Nemes Urak, a' Vármegyénk: a' Város részéről pedig négy Tsapat Lovas Polgárok különössen Eöfz Károly Kapitány Úr Vezérlése alatt fel váltván a' Gyöngyösieket, egész az úgy nevezett Hatvani Hostya végéig követték Eö Hertzegségét, ahol Nagy Méltóságú Örökös Feö Ispány Urunk, Nagy Szalatnai Báró Fischer Istvány Úr Eö Excellentiája, rövid de fontos Beszéde által meg tisztelvén Eö Hertzegségét, ennek végével le szállott tulajdon szekereéről, és a' Tiszteltt Feö Ispány Urúak Gilla Kotsijára, a' mely már egyedül reá várakozott, ültt által Eö Hertzegsége, Feö Ispány, és Ések Urúnkal együtt, mellyek után nagy Pompával indúltak Eö Excellentiájának Lakóhelyéhez, melly már ekkör, a' meg gyújtott sok ezer lámpák, és viasz gyertyáktúl különbféle tüzi színeket jádzott meszfzirül. Menés közben, a' városnak ki világosított utzáin, a' tolongó emberek sokasága, a' szünet nélkül harsogó Éllyen! kiáltások között nyilatkozattatta ki belső örvendezését. Ezek után el érvén az úgy mondott Hatvani kapuhoz, ahol ismét az öfzve gyültt Tanátsbéliek', és az egész város nevé.

ben T. Árpány Fő Jegyző Úr egy igen szép Deák Beszédet mondott Eö Hertzegsége előtt, melyet el végezvén, az Ellyen! kiáltások újra hasogatták a' levegőt, ezen örvendező lármának szüntelen való folytatása között szerentséssen bé érvén az Érseki Residentiába, az itt lévő gyalog Polgári Karonáság, (Akik mostanában, a' Királyi Élés, és Sóházaknál serényen víszik véghez a' Tsáfzari Örizeteket) három puska lövései, és szinte annyi mozsár ágyúk dörgései hirdették Eö Hertzegségének Jelenlétét, A kinek annakutánna azonnal Méltóságához illendő, és elegendő Polgári Ör-Állók rendeltettekki.

Más nap délutáni három ora tájban, mekutánna egy igen nevezetes Küldötség által meg hivattott volna, magát közgyülekezetünkbe meg alázni, és ezen közgyülésünket Személyes Jelenlétével örökre nevezetessé, és el felejthetetlené tenni kegyessen méltóztatott Eö Királyi Feö Hertzegségé. Éppen ezen alkalmatossággal, a' sokszor tiszteltt Feö Ispány Urunk ismét egy igen velős, és szívreható Beszéddel tisztelte még Eö Hertzegségét, A' ki röviden, de méltóságossan köszönte meg; mind Eö Excellentiájának; mind pedip az annakutánna T. Dévaványai Halasy Károlyi Főjegyző Úr által, az egész Karok és Rendek nevében mondott talpra esett fontos köszöntéseiket, s azután tsak allig nyilatkoztatta ki Felséges Fejedelmünknek Igazságos Akarattját. a' mostani környülállásokhoz képest, azonnal, ezen T. Heves, és Külső Szolnok törvényessen egyben kaptsoltt Nemes Vármegyék Rendei, fejenként, haladék nélkül, köz megegyezéssel, egy szívvel lélekkel, minden leg kisebb ellentmondás nélkül, az 1808-ik Esztendőbeli 2-ik Törvény Tzik kelly értelme szerént meghatározott Nemesi Felke-

löseregen kívül, (Bizonyosokká tétetödvén, a' most említett Törvény Tzikkelly sérthetetlen meg maradásárúl), a' Felséges Thronusnak, Hazánk, és Törvényes Alkotmányainknak, amellyektül függenek minden Boldogságaink) védelmére, még három Lovas 450 emberekbül álló Eskadronokat, oly Hazafiui buzgosággal tettek le Eö Hertzegsége által, a' Felség Lábai eleibe, hogy azokat, mindenek előtt (folytatván mindazonáltal gyors lépésekkel a' többi készületeket is) leg fellyebb is Majus 15-éig minden meg kívántató Fegyverekkel, Lovakkal, és Ruhákkal tökéletesen fel készítvén: tetzése szerint használhassa Eö Felsége, minthogy ezeknek tartását, a' kiállítások napjátúl fogva kegyessen meg ígérni méltoztatott Eö Hertzegsége által.

Ezen kívül még bizonyossan nagy számú életet, és zabot is ajánlottak volna a' T. Nemes Rendek, ha kiváltképpen ezen Megyékben uralkodott tavalyi esztendőnek rendkívül való mostohasága, és természetlensége alkalmatlaná nem tették volna, a' leg nagyobb Földes Urakat is az ajánlásra, mellyrül bizonyosá tétetödvén, illy magok el tökéllése végett, a' Nemes Rendeknek, a' fellyebb ki tett ajánlásával is szerfelet való meg - elégedését mutatta Eö Királyi Hertzegsége.

Minekutánna pedig a' többször tiszteltt Feö Ispány Urunk: Báró Révay Pál Úr Eö Excellentiáját, T. Turotz Vármegye örökös Feö Ispánnját, Mlgos. Gróf Kissebb Majláth Josef, és Rudnyánszky Gaspár Urakat, ezen kettös Megyékben Assessoroknak ki nevezte volna; a' szokott Hitnek le tétele után, az egész nevezetes Gyülekezet, a' sok Éllyen kiáltások között széjel oslott, mellyeket a' tsak

hamar reá következő apróbb fegyverek, és nagyobb mozsár ágyúk durrogásai háromszoroztak.

Innen egyenesen által mentek az egész Nemesi Rendek az Erseki Residentiába Eö Hertzegsége után, Akiknek Érsek Eö Excellentiájánál, személyessen volt szerentséjek Eö Hertzegségével a' fényes Táblánál ebédelni, melly üdö közben Pásztori módon fel öltözött, mint egy 60 Leánykából, és Férfi gyermekekből álló kised sereg ezen versetskéket zengedezte, Eö Hertzegsége előtt, muzsika hangal szivrehatóképpen:

1. Örvendezzen szivünk, Énekellyen nyelvünk,
Im Károly Feö Hertzegünk,
Magyarok Díze, És Feö Érseke
Kegyessen meg jelen mi köztünk.
2. Fáradságaidnak, Tárgya Utaidnak
Hangzik: hogy védelmezzük
Magyar Hazánkat, 'S jó Királyunkat,
Sorsunkat, hogy meg ne könyvezzük.
3. O vajha lehetne! 'S Tölnök ki telhetne,
Melly gyorsan fel áldoznánk
Fejedelmünkért, És Nemzetünkért
Éltünket, 's verünket ontanánk.
4. De lásd gyengeségünk, 'S Tehetetlenségünk
Tsekély, Fegyvert nem foghat;
Inkább imádni, Az Istent kérni
Naponként fogjuk, ki Jót adhat.
5. Hullyon Ellenségünk, Nyomúllyon Seregünk,
Hamar Bekesség légyen
FERENTZ, 's LUDOVÍKA,
Hazánk Nap, és Holdgya
Az egész Országló Ház Éllyen!!!
Ezen ártatlanokban olly igen nagy kedve tel
Eö Királyi Hertzegségének, hogy azokat önké

személyessen ösztönözte a' további éneklésre. Mel-
lyek után Felsőges Fejedelmünk, és Ennek kedves
Élete Párja: valamint szintén továbbá Károly Feő
Vezér, Primás, és Nador Ispány Eő Királyi Her-
tzegségek hofzfas Életekért; egy szóval, az egész
Austriai Háznak szerentsés, és tartós Uralkodáso-
kért, sok tele poharak ürültek ki, mellyeket, a' sok-
szor ki fütött ágyúk újabb dörmögései rekesztettek bé.

Végre más nap, az az ma reggeli 6 óra tájban,
minektánna, ezen fzelessen ki terjedő kettős Nemes
Vármegyének sokszor tisztelt Feő Ispánnya,
a' fő Nemes Rendekkel együtt illendően el butszozott
volna, kotsijára ülven, szomszéd T. Borsod Vár-
megyébe Miskoltz felé folytató útját, az említett
Banderiumtól kisirtettvén Eő Hertzgegsége, kinek
el menetele után, ismét a' harangok zugásai, a' nép
vilzont sok Éllyen kiáltásai: nem külömben az em-
lített Polgári Katonáság Fegyvereinek ropogásai;
valamint szintén, az e' végre, ezen Nemes Város-
nak ki szegezett számos mozsárágyúi, refzető
hangon morogták a' levegőbe, Eő Hertzgegségének
fel vett úttjához fzerentse kívánásaikat.

Hetedik Hadi Tudósítás, a' Cs. K.
Armadiától.

„Kedves Feldmarschal Gróf Colloredó Josef!
Mint hogy az Armadianak szünetlenül való mozdulásai
s az igen sok munka miatt néhány napok alatt semmi
Hadi Tudósítás ki nem jött, hogy a' publicumtól a'
kedves hírek tovább hátra ne tartatódjanak, én a'
hozzám érkezett tudósításoknak igen rövid summa-
zatjokat az Urhoz elküldeni jónak találtam, hogy azt,
előre való képpen hirdettefse-ki. —

Schae rding ben April. 22 ken, 1809.

„Ferentz.

Generalissimus ő Császári Fő Hertzegsége az Iseren való áttámenetel után, a' harmadik, negyedik, és ötödik seregekkel, 's a' Tartoléknak első seregével, a' Duna felé, Kelheimnanak és Regensburgnak tartván, útnak indúlt.

Az ellenség Regensburgnál állott. A' hadi foglyoknak szavok szerént Napoleon Császár 19-dikben érkezett meg az Armadiához. Generalissimus ő Császári Hertzegsége az Isertől fogva a' Laberen túl lévő vidékekig kettőztetett útat tévén, 19 dikben Eckmühlen, Rotenburgon, és Kloster Ródon általment. Az ellenség eleibe jött, és a' dolog heves tsatázásra került, melly után a' mi armadiánk a' tsatázó mezőt megtartotta. Napoleon Császár azon iparkodott minden erőlködéssel, hogy az Abbachi és Post-saali keskeny utakat akár melly nagy veszteséssel is megtarthassa. Generalissimus ő Cs. H. sége, seregeinknek jó magokviseleteiket magasztalja. A' mi vesztesünk feles; némely Regementjeink minden Stabális tífztjeiket elvesztették. F. M. L. Lnsignán, két Lichtenstein Hertzegek Moritz és Lajos, sebet kaptak. A' Generalissimus a' következett napon hadi rendben tartotta az Armadiát, azért, hogy az ellenség fordulásait kövekefse. Ezen történetekről még semmi környüállásos elő adásaink nintsnek. Az elesteknek 's megsebesedetteknek, valamint fizintén az elfogattattnak Izámjok is, még mints tudva, mivelhogy a' sok munkának sürgető volta meg nem engedte, hogy a' tsatázó mezőről (Hausen mellől) környüállásos tudósítást téhessen Generalissimus ő Fő Hertzegze a' Császár ő Felségéhez.

Regensburg April. 20-dikán kapitulált. A' 65-dik Linea Regement (1800 ember) hadi fogságra

adta magát. A' tisztek parólával elbócsáttattak; a' köz emberek Lintz felé folytatják útjokat. Az ötödik seregünket Siegenburgnál ugyan azon napon hathatósan megtámadta az ellenség. Lajos Fő Hertzog F. M. L. Hillerrel égygyetértőleg Landshútnak fedezése mentek az Iser felé; mind kettőjeknek seregeik özfzfe vannak tsatoltatva.

* * *

„April. 21-dikén Marschal Davoust Eckmühlnek tájékán a' negyedik seregünkre ütött. A' heves verekedés 12 órát tartott. Az ellenség vízfza veretett.

Második Seregünk April. 22 dikén Regensburgon általjövén, magát a' fő Armadiával özfzetsatolta. A' Generalissimus ő Fő H. ge fő hadi szállása 21-dikben Eglofsheimban volt.

(Ez az a' Hadi Tudósítás, melynek a' közelébbi M. Kurir tsak rövid summáját adhatta ki).

Nyoltzadik Hadi Tudósítás.

Ő Felsege a' Császár April. 23 dikán ilyen tudósításokat méltoztatott a' Hadi Ministerrel közleni: —

„Az ötödik és hatodik seregektől és a' második Tartalék seregtől megnyugtató tudósítások érkeztek. Mind ezek a' három seregek özfzetsatolódva állanak Ó-Öttingnél. Az Iseren Landshútnál lévő keskeny út, az alatt, még az fegyveres seregeink az előrenyomakodó ellenséggel vitéz módra verekedtek, néhány ágyuknak és szekereknek elvesztét elkerülhetetlenné tette; hanem az emberekből álló vesztésünk a' megérkezett hivatal szerént való tudósítások szerént nem nagy: tsak a' Benyovfzky Györg Regementjének, a' melly az Iser már égő hidján

kéntelenítettett által jöni, egy Ofztálya' vezített sokat.

„Ezen öfzfzetsatolódott három seregeink már most a' Generalissimus ö Fő H. ge vezérlése alatt lévő fő Armádia mozdulásait fogják követni. Az ö Fő H. ge fő hadi szállása az utóbbi tudósítások szerént még 22 dikben is Eglofsheimban, az ellenség pedig a' maga tanyájában állott. A' második sereg a' Regensburgi úton a' harmadikkal és negyedikkel, s a' Tartalék második seregével öfzfze tsatoltatott vala, és 23-dikra közönséges ültözet vala még határozatva. T'nap délben már hevesen dörgöttek az ágyuk ezen vidékeken, és az öldöklő viaskodás gyanithatóképpen még ma is tartott. Ritka felmérge-süléssel foly a' verekedés; egygyik Rész sem akar látat adni; mindenik érzi azt a' nagy czélt, mellyért tsatázik. Még semmi meghatározott tudósításink nem érkeztek, hanem az a' tsendesség, melly a' tábornál uralkodik, leg jobb reménségekkel biztat. — A' Császár ö Felsége Udvari Szállása Schaerdingben van. —

„Az alatt, hogy a' fő tábor a' Duna mentiben előre nyomúl, és a' magános seregek Ó.Öttingennél vagy a' megtámadólag való verekedésre vagy pedig az Inn vizének védelmezésére készen állanak, ö Fel-sége úgy ítélte, hogy arra az esetre, hogyha talán az örökös Státusok határát valamelly ellenséges to-pat fenyegethetné, az Alsó Austriai, Saltzburgi, és Belső Austriai Landwéhrnek felköltetésére az idő eljött légyen. A' Felső Austriai Landwéhr már az Armadiáknak előnyomulássoktól fogva fegyverben áll, rész szerént az Inn mellett, rész szerént pedig az Oberhaus nevű erősséget tartván körülvéve.

Aprilis 25-dikén megérkeztek ide Bétsbe az Olasz Armadia által a' Frantziáktól élvétetett Sasok.

Kilenszedik Hadi Tudósítás.

Béts, Apti. 25 dikén, 1809. Az ő Felsőge Udvari Szállásáról Schaerdingből tegnap útnak indított és ma ideérkezett rendkívül való Kurir, legujjabb tudósítósokat hozott a' Német országi Armadiától. Ezek siettséggel közöltetnek a' publicummal, oily megjegyzéssel, hogy az ezt megelőző környül állások, mihelyest megérkeznek, azonnal a' nyoltzadik Tudósításban fognak kiadattatni. (Itt szükség megjegyezni, hogy ez a' 8-dik Tudósítás egy nappal későbbre érkezett meg ide Bétsbe, mint a' 9-dik, hanem a' M. Kurirban már most egymásatán következnek). —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„A' Generalissimus ő Cs. Hertzegsége Gen. Adjutánsa Oberst. Liötenant Gróf Auersperg, 23-dikban estve a' Császár ő Felsőge Udvari szállására érkezett. A' tsatázó mezőről 22-dikben estve indúlt meg; mind a' két Vezérek mind a' két Armadiák ugyan azon czélozással 's a' verekedésnek egy forma kívánásával nyomúltak szembe egymással. A' szerentse az Austriaiaknak kedvezett; a' Generalissimus az Abbachi tanyát a' melly felett a' feljebb való napokon néhány ízbeli verekedések hijáon történtek, a' második sereggel megtámadtatta, és elfoglaltatta. A' harmadik Sereg Laitpointot foglalta el. Még az Austriai Armadiának jobb szárnya győzedelmeskedett, az alatt olyan szerentsés volt az ellenség, hogy a' Laber mellett Eckmühlhez jutott.

A' Generalissimus jelenvalósága azonnal helyreállította a' rendet, 's így leve vöge azon verekezésnek, a' melly öt napokig szünet nélkül tartott vala

Mi ezen és az előbbeni alkalmatosságokkal sokakat elfogtunk az ellenség seregeiből; kikközött van Marschal Davoustnak is egy Adjutána. A' vesztes mind két részről nagy volt; több Generálisaink és Stabális Tisztjeink megsebesedtek. Első seregünk Hennemannig elenyomult, és a' nagy taborának Abbachon által nyujt kezét. — Majd éppen ekkor érkezett meg F. M. L. Hillertől is a' tudósítás, melly fzerént ő, az Armadia ötödik és hatodik, 's a' Tartalék második seregeivel, Ó Öttingentől az Isef vize felé nyomul Dingelfingenhez.

Tizedik Hadi Tudósítás.

„F. M. L. Hiller April. 24-dikén azt a' jelentést tette, hogy ő az ellenség élőlövő tsapatját, a' Kinnmayer és Lichtenstein Hufzárjai 's a' Brodi Hátár Regiment által a' Generalmájor Mesko és Nordmann vezérlések alatt megtámadtatta, 's úgy vízfza verte, hogy az magát Stettenig vízfza vont. Ugyan tsak a' nevezett F. M. Liötenánt 24-dikben 3 tsapatokkal előre nyomulván, az ellenség, a' ki ötet Stetten előtt bévárta, tökéletesen megveretett; annak elesteből, sebesekből, és elfogattattakból álló rendkívül feles vesztesét az első szempillantatban még meg nem irhatták. A' behozatott foglyok és szökevények egyenlőképpen erősítik, hogy a' Frantzák küzzül a' Molitor és Boudet ofzátlyaik, 's 18,000 Bavaru; és Hafzfusz katonák voltak jelen ezen tsatában. — „Maig, u. m. April. 25-dikéig még semmi nyoma nem látszott

az ellenségnek az Austriai határokon. Azt is hitelenen erősítik, hogy a' Frantzia Armádia Regensburgnál még nem költözött volt által a' Dunán.

*

Tizenegygyedik Hadi Tudósítás,
a' Cs. K. Armadiától: —

„Azok a' tudósítások, mellyek a' Császár ő Fessége Udvari szállására a' tsatázó mezőről April. 22. dikén estve érkeztek vala, leg jobbakat engedték reméllenünk.

„Ezen véres ütközetnek kimenetele váratlan leve. A' Lovasságnak nagy sokasága ezen napnak estvéjén, minekutánna a' tsatázó mezőről a' Kurir már elindult vala, a' verekedésnek a' mi fégyverünkre nézve nem kedvező véget vett. Bal szárnyunk kéntelen vala hátrálni. A' Generalissimus ő Fő Hertzegségétől a' Regensburg előtt lévő hegyről 23. dikőn tétetett jelentés szerént, a' mi nagy Armadiánk ott a' Dunán által ment, és a' Waldmünchen felé vívő úton szállott-meg.

„Így végződék tehát az a' véres ütközet, a' melly 5. napokig tartott tsaknem félbeszakadás nélkül. A' szerentse gyakran változó, 's a' vesztés mind két részről rendkívül való volt. Ez azt bizonyítja, hogy a' verekedés bátorsággal és felmérgezőséggel folytatott. Mindenek megvallják katonáinknak vitézségeket. A' Generalissimus igen magasztalja Armadiánk, a' melly a' szüntelen tartó erőlködés miatt igen ellankadott, magaviseletét.

„F. M. L. Baró Hillier, az Isar és Inn vizek között áll. Mi ezen szempillantatban, a' megtámadó állapatról altalmazó állapotra tétetődünk által.